

<i>Лотоцький Ігор, Пірожков Володимир, Демків Андрій, Данилюк Микола</i> ТУРИЗМ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ КУРСАНТІВ ВВНЗ.....	57
<i>Сіренко Романа, Сіренко Юрій</i> МОДЕЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЛАВЦІВ-СПРИНТЕРІВ.....	58
<i>Семенова Ольга, Єна Максим, Афонін Вячеслав</i> ВИКОРИСТАННЯ СПОРТИВНИХ ІГОР ЯК ЗАСОБУ ОЗДОРОВЧОЇ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСІБ СЕРЕДНЬОГО ТА СТАРШОГО ВІКУ.....	59
<i>Пилипчак Іван, Лойко Орест, Лесько Орест</i> РОЗВИТОК ФУНКЦІОНАЛЬНОГО БАГАТОБОРСТВА (КРОСФІТУ) СЕРЕД ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	60
<i>Ярошик Марта, Ярошик Марія</i> ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ СПОРТИВНИХ МАЙДАНЧИКІВ МІСТА ЛЬВОВА.....	61
<i>Herbert Jaroslaw, Świder Paweł, Mazek Diana, Łoś Karolina, Łoboda Dominik</i> SPORT-TOURISM ACTIVITY OF STUDENTS IN FACULTY OF PHYSICAL EDUCATION OF UNIVERSITY OF RZESZÓW.....	62

НАПРЯМ 3

ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ ЗАСАДИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

<i>Зарева Юлія, Шукатка Оксана</i> СВІТОГЛЯДНІ ОСНОВИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ.....	71
<i>Мелех Роман, Гаврилюк Валерія, Мудра Віра, Горлова Лариса</i> ІСТОРІЯ СПОРТИВНИХ ТОВАРИСТВ РАДЯНСЬКОГО ЛЬВОВА.....	73
<i>Хомішин Вікторія, Шкадар Тетяна</i> ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОГО ТУРИЗМУ.....	77
<i>Зеленюк Оксана, Левицька Владислава, Козик Дарина</i> СИСТЕМА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ЛІКАРЯ АНОХІНА.....	78 ✓
<i>Зеленюк Оксана, Чекмарьова Валентина, Садурська Єлизавета</i> КІЇВСЬКА ОЛІМПІАДА 1913 РОКУ – УРОКИ ІСТОРІЇ.....	79 ✓
<i>Зеленюк Оксана, Чекмарьова Валентина, Шимчук Даяна</i> ОЛЕКСАНДР КОСТЯНТИНОВИЧ АНОХІН – УНІВЕРСАЛЬНА ЛЮДИНА, ВЗІРЕЦЬ ГАРМОНІЇ ДУШІ ТА ТІЛА.....	80 ✓
<i>Семен Богдан, Лапуць Ярослав, Зань Роман, Фостяк Ігор</i> ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СПОРТИВНОГО ПЛАВАННЯ.....	81

розташовані на територіях в Закарпатській, Львівській, Волинській, Одеській, Запорізькій, Миколаївській областях.

Одним із основних напрямків молодіжного туризму є маршрутно-пізнавальний туризм (30 %), на спеціалізований туризм: мисливський, велосипедний, повітряний, гірськолижний припадає близько 30 %. Особливої уваги потребує оздоровчий (20 %) та спортивний (20 %) види туризму.

Маршрутно-пізнавальний туризм має масу тематичних різновидів: історичні екскурсії, літературні, театральні, етнографічні, фольклорні, знайомство з живописом (по знаменитих картинних галереях), знайомство з балетом і оперою (по знаменитих оперних театрах, по місцях життя великих письменників. За останні роки неймовірної популярності серед молоді набули екстримальні зони відпочинку міста Чорнобиль та Прип'ять, реактор № 4, покинуті села та військові об'єкти, етнографічний музей і цвинтар військової техніки у зоні відчуження. За рік у Чорнобильській зоні побували понад 17 тисяч туристів. Людей, які відвідують зону відчуження називають стеклерами.

Також популярності серед молодіжного туризму набувають туристичні бази Карпат та Закарпаття. Мальовничі види, термальні води, чисте повітря, різноманітність ландшафтів приваблюють сюди безліч туристів. Зимом актуальні гірськолижні спуски. Клімат місцевості помірно-континентальний, що передбачає коротку зиму з м'яким кліматом і тепле літо. На даний час матеріальна і технічна база туризму застаріла і перебуває в занедбаному стані. Переважно вона створювалася у 80-х роках. Застарілі бази відпочинку вимагають реконструкції також потрібне істотне розширення мережі туристичних об'єктів та послуг.

На розвиток туризму потрібно докладати більше зусиль та коштів. Україна надзвичайно багата своєю природною та архітектурною спадщиною. Подальший розвиток молодіжного туризму повинен поєднуватися з ефективною роботою, направленою на збереження та примноження рекреаційно-туристичних ресурсів для майбутніх поколінь. Щороку туристична база України поповнюється новими місцями для відпочинку.

Завдяки успішній діяльності туристичних підприємств створюються нові робочі місця, поповнюється бюджет, розвивається соціальна та виробнича інфраструктура.

Висновок: Молодіжний туризм розвивається швидкими темпами. Основні напрямки припадають на маршрутно-пізнавальний та на спеціалізований види туризму.

Регулярна туристична діяльність і участь в туристичних змаганнях є ефективною складовою розвитку фізичних якостей, також викликають у людини радість життя, служать загартуванням і збільшують життєдіяльність організму.

СИСТЕМА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ЛІКАРЯ АНОХІНА

Зеленюк Оксана, Левицька Владислава, Козик Дарина

Київський університет імені Бориса Грінченка

Актуальність. У серпні 2017 року виповнюється 135 років із дня народження нашого видатного земляка, який дуже багато зробив для популяризації фізичного виховання і спорту в Україні та Кисві – Олександра Костянтиновича Анохіна (1882–1920 р.р.).

Вивчення його спадщини щодо розробки науково-методичного забезпечення фізичного виховання школярів і студентів є, наразі, недооціненим та недостатньо вивченим.

Метою дослідження є вивчення національної системи фізичного виховання української молоді О.А. Анохіна як складової його науково-педагогічної спадщини.

Результати дослідження та їхнє обговорення.

О.К. Анохін закінчив медичний факультет Університету св. Володимира у Києві (1905 р.).

У студентські роки захоплювався сокольською гімнастикою, важкою атлетикою, фехтуванням, гирьовим спортом, боксом і французькою боротьбою; почав цікавитися питаннями здоров'я молоді, фізичним вихованням, скаутським рухом, залученням жінок до фізичної культури і спорту, опублікував перші статті щодо гігієни та систем тренувань.

Цікаво, що в цей же час О. Анохін підробляв ад'ютантом відомого власника київського цирку, спортсмена-аристократа Петра Крутікова та був репетитором його дітей і тілоохоронцем дружини.

Лікар Анохін вважав, що фізичне виховання молоді повинно бути гігієнічним, мати практичне спрямування, національним та індивідуальним.

У свою систему, що ґрунтувалася на визнанні здоров'я, як важливої для кожної людини загальноновизнаної цінності, – Анохіним було включено наступні види вправ: 1) стояння, сидіння, повзання, ходьба, біг; 2) стрибання; 3) лазіння; 4) метання та стрільба; 5) перенесення ваги; 6) боротьба (боксі); 7) ігри; 8) танці; 9) плавання; 10) верхова їзда.

Олександр Анохін був переконаний, що засобами фізичної культури і спорту можна не тільки розвивати рухові якості, але й прищеплювати любов до Батьківщини, навчати почуттю прекрасного, вмінно взаємодіяти у колективі, наполегливості у досягненні поставленої мети, виконанню із мінімальними енерговитратами максимального обсягу фізичної праці тощо.

Велике значення у його системі мали екскурсії та прогулянки на свіжому повітрі, вивчення елементів народних танців, навчання плаванню, прикладні вміння та навички тощо.

На його думку, тільки гармонійне поєднання громадянсько-патріотичного, трудового, естетичного та фізичного виховання у національній педагогіці, дозволяло повноцінно та професійно готувати молодь до активної творчої самореалізації.

Висновок.

Система гармонійного та національно спрямованого фізичного виховання української молоді О.А. Анохіна є важливим об'єктом його науково-педагогічної спадщини, що не втрачає актуальності у сучасному контексті педагогіки.

КИЇВСЬКА ОЛІМПІАДА 1913 РОКУ – УРОКИ ІСТОРІЇ

Зеленюк Оксана, Чекмарьова Валентина, Садурська Єлизавета

Київський університет імені Бориса Грінченка

Актуальність. Розвиток історії олімпізму в Україні тісно пов'язаний із новітньою світовою олімпійською історією, серед фундаторів якого були наші видатні співвітчизники Бутівський О.Д., Восейков В.М. та інші.

Вивчення історичного досвіду організації та проведення спортивних заходів світового рівня є надзвичайно важливим і корисним для розбудови сучасного олімпійського руху на теренах України.

Метою нашої наукової розвідки було вивчення історичного досвіду організації Київської олімпіади 1913 р. як зразку для проведення сучасних міжнародних спортивних заходів на теренах України.

Результати дослідження та їхнє обговорення. Наше дослідження присвячене історії Київської олімпіади 1913 р., що стала яскравим дебютом спроможності української спортивної спільноти провести перший масовий багатоденний фізкультурний захід у Російській імперії.

Ця Олімпіада була організована за зразком міжнародних олімпійських ігор і передбачала проведення змагань із легкої та важкої атлетики, плавання, боротьби гімнастики, стрільби, кінного спорту, футболу, фехтування, вело-мотоперегонів тощо.

Її учасниками стали понад 600 представників спортивних організацій із усієї Імперії та офіцери гімнастично-фехтувальних шкіл Петербурзького, Варшавського і Київського